ROMÂNIA
ÎNALTA CURTE DE CASAŢIE ŞI JUSTIŢIE
SECŢIA DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ŞI FISCAL

Decizia nr.390 **Dosar nr.5260/2/2012**

Şedinţa publică de la 29 ianuarie 2014

Preşedinte: Viorica Trestianu - Judecător
Cezar Hîncu - Judecător
Zoiţa Milăşan - Judecător
Felicia Cheşculescu - Magistrat asistent

****

S-a luat în examinare recursul declarat de Consiliul Naţional pentru Studierea Arhivelor Securităţii, împotriva sentinţei civile nr. 1354 din 17 aprilie 2013 a Curtea de Apel Bucureşti - secţia a VIII-a contencios administrativ şi fiscal.

La apelul nominal s-au prezentat recurentul-reclamant Consiliul Naţional pentru Studierea Arhivelor Securităţii, prin consilierul juridic .... şi intimatul-pârât Chivescu Gheorghe, asistat de avocatul ....

Procedura completă.

Magistratul-asistent a prezentat referatul cauzei arătând că recursul este scutit de la plata taxei judiciare de timbru şi a timbrului judiciar, fiind declarat şi motivat în termenul legal.

S-a mai referit că intimatul-pârât a depus întâmpinare, care a fost comunicată recurentului.

Constatând cauza în stare de judecată, înalta Curte acordă părţilor cuvântul pentru a pune concluzii asupra cererii de recurs.

Consilierul juridic al Consiliului Naţional pentru Studierea Arhivelor Securităţii solicită admiterea recursului şi modificarea în tot a sentinţei atacate, în sensul admiterii acţiunii reclamantului şi constatării calităţii de colaborator al securităţii a pârâtului Chivescu Gheorghe, în temeiul dispoziţiilor art. 2 lit.b) teza ultimă din O.U.G. nr. 24/2008, pentru motivele arătate în cererea de recurs.

Apărătorul intimatului-pârât Chivescu Gheorghe solicită respingerea recursului ca nefondat şi menţinerea sentinţei atacate ca

fiind legală şi temeinică, pentru toate argumentele prezentate atât în faţa instanţei de fond cât şi prin întâmpinarea formulată la cererea de recurs.

Înalta Curte, în baza art.150 şi art.256 Cod procedură civilă, rămâne în pronunţare.

ÎNALTA CURTE

Asupra recursului de faţă;

Din examinarea lucrărilor din dosar, constată următoarele:

I. Circumstanţele cauzei

1. Obiectul acţiunii deduse judecăţii

Prin cererea înregistrată pe rolul Curţii de Apel Bucureşti - Secţia a VIII-a contencios administrativ şi fiscal la data de 21.06.2012, reclamantul Consiliul Naţional pentru Studierea Arhivelor Securităţii, în contradictoriu cu pârâtul Chivescu Gheorghe, a solicitat constatarea calităţii pârâtului de colaborator al Securităţii.

In motivarea cererii, reclamantul a arătat următoarele:

- în fapt, prin cererea nr. P 7031/10/25.05.2010, adresată C.N.S.A.S. de către Secretariatul de Stat pentru Problemele Revoluţionarilor din Decembrie 1989, s-a solicitat verificarea în ceea ce îl priveşte pe domnul Chivescu Gheorghe, în calitate de deţinător al titlului de luptător pentru Victoria Revoluţiei din decembrie 1989.

Din cuprinsul Notei de Constatare nr. Dl/I/1265/08.06.2011, precum şi din înscrisurile ataşate acţiunii, domnul Chivescu Gheorghe a fost recrutat de către Serviciul 3 al Inspectoratului Judeţean Maramureş, în calitate de gazdă a casei de întâlniri, la data de 19.02.1976, sub numele conspirativ „GIGEL", deoarece „în problema - Comerţ exterior, protocol şi apărarea secretului de stat au fost recrutaţi şi se folosesc mai mulţi informatori şi colaboratori, cu care întâlnirile se efectuează în locuri dosnice sau la locurile lor de muncă, iar în vederea prevenirii deconspirării lor, precum şi pentru o educare şi instruire mai temeinică şi mai permanentă, s-a impus necesitatea introducerii lor în casă de întâlnire."

Reclamantul a susţinut că, în speţă, sunt îndeplinite condiţiile cumulative prevăzute de art. 2 lit. b) din OUG nr. 24/2008, în sensul că, pârâtul, prin punerea voluntară la dispoziţia organelor securităţii a locuinţei pe care o deţinea, a înlesnit activităţi de culegere de informaţii de la reţeaua informativă, semnând totodată angajament de colaborare cu organele securităţii şi fiind instruit cu privire la modalităţi diferite de explicaţii în caz că lucrătorii vor fi surprinşi de cineva la ieşirea din locuinţă".

A mai precizat reclamantul că din construcţia textului de lege rezultă că este irelevant dacă în casa de întâlniri au fost sau nu introduse surse, de asemenea, este irelevantă natura informaţiilor pe care reţeaua introdusă în casa conspirativă a furnizat-o Securităţii. Altfel, pentru reţinerea calităţii de gazdă a unei case de întâlniri nu trebuie ca sursele să furnizeze informaţii care să se refere la atitudini sau activităţi îndreptate împotriva regimului, în conformitate cu dispoziţiile legale gazdele caselor aveau, în angrenajul Securităţii, un rol mult mai important decât cel al informatorilor. în plus, această categorie de colaborare nu permite subclasificări pe criterii morale, la fel ca în cazul informatorilor a căror activitate este analizată în funcţie de conţinutul delaţiunilor furnizate.

Prin întâmpinarea depusă la dosar, pârâtul a solicitat respingerea acţiunii ca neîntemeiată.

Prin apărările formulate, pârâtul a arătat, în esenţă, că din actele depuse la dosar de către reclamant rezultă date neconforme cu realitatea, în ceea ce priveşte identificarea sa, în sensul că:

- anul naşterii fraţilor săi este greşit, dar şi numele şi prenumele soţiilor acestora;
- este indicată altă perioadă de efectuare a stagiului militar;
- se menţionează că fraţii săi au fost membrii ai P.C.R., afirmaţie neadevărată;
- forma de învăţământ superior absolvită este, de asemenea, indicată eronat, ca fiind Institutul de Subingineri mineri din Baia Mare, şi nu Facultatea de Subingineri Baia Mare, specializarea Electromecanică tehnologică, cum este în realitate;
- locul de muncă al pârâtului obţinut după absolvirea facultăţii este menţionat greşit, ca fiind Exploatarea minieră Ilba, în loc de Exploatarea minieră Herja, astfel cum rezultă din carnetul de muncă.

A mai arătat pârâtul că, la data la care se susţine că a semnat Angajamentul din 19.02.1976, el nu mai locuia în Baia Mare, nemaideţinând nicio locuinţă de acest oraş, deoarece, din luna decembrie 1975 a revenit la echipa de fotbal F.C. Argeş, în oraşul Piteşti.

2. Hotărârea primei instanţe

Prin Sentinţa civilă nr. 1354 din 17 aprilie 2013, Curtea de Apel Bucureşti - secţia a VIII-a contencios administrativ şi fiscal a respins acţiunea formulată de reclamantul Consiliul Naţional Pentru Studierea

Arhivelor Securității, în contradictoriu cu pârâtul Chivescu Gheorghe, ca neîntemeiată.

Pentru a hotărî astfel, instanța de fond a reținut următoarele:

- potrivit art. 2 lit. b) din O.U.G. nr. 24/2008 are calitatea de colaborator al Securității persoana care a înlesnit culegerea de informații de la alte persoane, prin punerea voluntară la dispoziția Securității a locuinței sau a altui spațiu pe care îl deținea.

- în speță, nu există dovezi care să ateste că locuința pusă la dispoziție de pârât organelor de Securitate ar fi fost efectiv folosită în activitatea de culegere a informațiilor, astfel că nu este îndeplinită cerința textului legal sus menționat. Aceasta în condițiile în care niciunul dintre înscrisurile depuse la dosarul cauzei nu consemnează că în apartamentul nr. 102 din Baia Mare, str. Victoriei nr. 85 s-ar fi desfăşurat întâlniri între lucrătorii Securității şi informatorii/colaboratorii acestora, iar, aşa cum rezultă din raportul din data de 23.05.1977 (la aproximativ 1 an de la recrutarea pârâtului), casa de întâlniri a fost scoasă din rețeaua informativă. Ca urmare, nu se poate reține că pârâtul ar fi înlesnit culegerea de informații de la alte persoane.

Față de considerentele mai sus expuse, curtea de apel a constatat că pârâtul nu îndeplineşte condițiile impuse de art. 2 lit.b) din O.U.G. nr. 24/2008 pentru a putea fi considerat colaborator al Securității şi, în consecință, a respins acțiunea ca neîntemeiată.

3. Recursul declarat în cauză

Împotriva acestei sentințe a declarat recurs reclamantul Consiliul Național pentru, Studierea Arhivelor Securității întemeiat în drept pe dispozițiile art.304 pct.9 şi art.304[1] Cod procedură civilă.

În motivarea acestuia s-a arătat că instanța de fond a interpretat în mod greşit dispozițiile legale incidente în sensul că existența calității de „gazdă"nu este condiționată decât de punerea la dispoziție a unui spațiu, nu şi de utilizarea efectivă a acelui spațiu de către organele de Securitate.

S-a mai susținut şi împrejurarea că interpretarea dată de instanță în hotărârea atacată ar face ca două persoane care au avut o atitudine absolut identică în relația cu Securitatea - în sensul că ambele au acceptat să pună la dispoziția Securității un imobil sau o încăpere - să fie tratate diferit din punct de vedere al aprecierii colaborării cu Securitatea. Astfel, uneia dintre ele i s-ar reține calitatea de colaborator al Securității pentru că, ulterior angajamentului dat, ofițerii Securității s-au întâlnit cu sursele lor în respectivul spațiu. Dimpotrivă, celeilalte nu i s-ar reține această

calitate întrucât, din motive cu totul independente de voința celui verificat, locuința pusă la dispoziția Securității nu a mai fost folosită sau a fost folosită de ofițerii de Securitate de mai puține ori decât în alte cazuri. Este evident că o astfel de soluție ar fi profund discriminatorie - instituind o diferență de tratament pentru persoane care au avut un comportament identic în relația cu Securitatea.

Ar fi fost de ajuns ca o singură persoană căreia i s-ar fi cerut acordul pentru folosirea unui spațiu să refuze propunerea, pentru ca o structură a Securității să fie lipsită, cel puțin temporar, de logistica necesară culegerii de informații. Or, dacă un astfel de refuz echivala cu o problemă creată Securității, în mod corelativ, acceptul dat de intimat nu putea să reprezinte decât un ajutor concret şi o înlesnire adusă activității Securității.

Dincolo de aceste aspecte, chiar dacă ar fi primită interpretarea restrictivă dată de prima instanță, trebuie menționat ca înscrisul intitulat „Tabel cu ofițerii sau persoanele care au intrat în casa de întâlniri sau conspirativă" dovedeşte că, cel puțin la data de 26.02.1976, maiorul .... a folosit casa conspirativă.

Abandonarea casei conspirative de către Securitate la 23.05.1977 - pentru că gazda casei conspirative se stabilise într-o altă localitate - dovedeşte faptul că, până la acea dată, atât timp cât condițiile corespunzătoare efectuării întâlnirilor au fost îndeplinite, casa conspirativă a fost folosită.

4. Apărările intimatului şi procedura derulată în recurs

Intimatul prin întâmpinare (filele 14-18) a solicitat respingerea recursului ca nefondat, arătând următoarele:

Nu poate fi reținută calitatea sa de colaborator al Securității, având în vedere faptul că, din întreg materialul probator existent la dosarul cauzei (înscrisuri), nu rezultă date concrete, clare, cum că a fi persoana despre care se vorbeşte în acele documente, existând o serie de nepotriviri şi inadvertențe între persoana acestuia şi persoana din actele recurentului-reclamant. In aceste condiții, exista un dubiu care îmi profita "in dubio pro reo", iar instanța nu poate pronunța o soluție în baza unor date despre care nu are certitudinea deplina că o privesc.

Astfel, din actele depuse la dosar de către recurentul-reclamant, rezultă date neconforme cu realitatea, în ceea ce priveşte identificarea acesteia, fapt ce nu poate avea decât o singura consecință, respectiv aceea ca persoana pentru care se solicită constatarea calității de

colaborator al fostei Securități, nu coincide cu persoana pârâtului-intimat.

Se exemplifică mai multe neconcordanțe astfel:

- fratele său ...., este născut în anul 1943, şi nu în 1940, numele de fată al soției sale a fost „Vasile", ci nu „Preda", prenumele ei fiind „Valerica" şi nu „Vasilica", iar celalalt frate al său, ..., este născut în 1941, şi nu în 1942, iar numele de fata al soției sale era „Pavel Victoria", și nu „Pana Victorița", cum menționează organele fostei Securității (Extras din dosarul de paşaport al lui Chivescu Gheorghe din Baia Mare, înregistrat la nr. 22.530 la Biroul de Paşapoarte de la Inspectoratul județean Maramureş la Ministerului de Interne).

De asemenea, perioada în care pârâtul a satisfăcut stagiul militar a fost din 25.02.1970 până în 14.06.1971 (conform livretului militar anexat), si nu în perioada 1969-1970.

Se mai menționează în acelaşi act depus la dosar de către recurentul-reclamant, la instanța de fond, faptul că, rudele acestuia, în speța, frații, ..., ... si .... (.............) ...., erau membrii P.C.R., fapt neadevărat, aceştia nefiind înscrişi niciodată în acest partid. Totodată, soțul surorii ...., nu a lucrat la U.P.A.C, aşa cum se menționează, ci la IATSA Stefanesti-Arges.

Se mai susține faptul ca ar fi absolvit Institutul de Subingineri minieri Baia Mare, Secția Mine, în condițiile în care, în realitate, a absolvit Institutul de Subingineri Baia Mare, Secția Electromecanică Tehnologică.

De asemenea, în perioada pentru care se susține că a colaborat cu securitatea, se arata că era angajat la Exploatarea Miniera Herja, în realitate fiind angajat la Exploatarea Miniera Ilba.

Întrucât fosta Securitate, se cunoaşte că deține date exacte despre fiecare persoana în parte, de a cărei verificare se ocupa îndeaproape sau care dorea să devină colaborator al sau, este inadmisibil că, din datele „colectate" de către lucrătorii săi, să nu cunoască numele rudelor, alte date de identificare ale acestora, date exacte despre frații şi, mai mult decât atât, despre intimat. In aceste condiții, singura explicație este aceea că, persoana vizată nu ar fi pârâtul fiind vorba de o confuzie, cauzată de coincidență de nume.

Alte apărări se referă la faptul că nu ar fi fost colaborator al Securității, însă acestea nu au relevanță în cauză, întrucât în cererea de constatare a calității de colaborator trimițându-se doar la cea de „greşeală". Conchizând intimatul a apreciat faptul că:

- nu a avut capacitatea de a contracta asupra unui imobil pe care nu l-a avut niciodată în proprietate şi pe care nu îl mai avea nici în folosinţa în anul 1976, când se susţine ca a semnat acel angajament, întrucât, din luna decembrie 1975 a placat definitiv din Baia Mare;

- consimţământul nu a fost valabil exprimat, întrucât, presupunând că ar fi semnat vreo hârtie în alb şi ulterior s-a completat pretinsul angajament, nu şi-ar fi exprimat în niciun fel consimţământul, bănuiesc că aceasta, a fost completat de organele securităţii;

- lipseşte obiectul convenţiei, întrucât, în 1976, nu mai deţinea nici măcar în folosinţă un imobil în Baia Mare, apărând menţionat şi în Cartea „Istoria fotbalului argeşean", începând din luna decembrie 1975.

II. Considerentele Înaltei Curţi asupra recursului

Analizând recursul în raport de dispoziţiile art.304[1] Cod procedură civilă, instanţa constată că acesta este întemeiat. Astfel hotărârea instanţei de fond este fondată exclusiv pe aprecierea conform căreia în cauză nu sunt incidente dispoziţiile art.2 lit.b) - OUG nr.24/2008, neexistând temei care să ateste că locuinţa pusă la dispoziţie de pârât organelor de securitate ar fi fost efectiv folosită la culegerea de informaţii.

Intimatul critică inclusiv neconcordanţa unor date de stare civilă - ceea ce însă nu este de esenţa cererii de faţă precum şi faptul că nu ar fi pus efectiv locuinţa la dispoziţia Securităţii. Legat de acest aspect se reţine faptul că Chivescu Gheorghe nu a contestat semnătura data pe angajamentul dat 19.02.1976 (fila 22 dosar fond) ci doar a afirmat faptul că ar fi semnat anumite înscrisuri „în alb", fapt ce apare nu doar improbabil prin locul semnăturii în pagină , ci şi prin faptul că acest aspect nu a fost dovedit, deşi sarcina probei îi revenea.

Cât priveşte situaţia de fapt, reţinută dintr-un înscris care atestă doar acuze că de la începutul anului 1976 acesta ar fi desfăşurat activitate fotbalistică la un club din Judeţul Argeş plecând de la cel din Baia Mare, aceasta poate fi contestată de un înscris oficial respectiv Diploma de absolvent al Institutului de Învăţământ Superior din Baia Mare (fila 61 dosar fond) care atestă absolvirea specializării Electromecanică Tehnologică în sesiune iunie 1976 deci după data părăsirii clubului din Baia Mare. Mai mult, trebuia avut în vedere faptul că specializările inginereşti presupuneau formele de învăţământ „zi" sau „seral", nu şi „fără frecvenţă". Acest lucru, presupunând prezenţa chiar secvenţială a domnului Chivescu Gheorghe la cursuri ori pentru pregătirea lucrării de diplomă presupune păstrarea locuinţei, în lipsa oricărei dovezi că aceasta ar fi fost predată.

Revenind la motivarea instanței de fond, punerea la dispoziție a locuinței se impune a se fi făcut efectiv, necum de a fi condiționată de utilizarea efectivă a spațiului - astfel cum precizează dispozițiilor art.2 lit.b din OUG nr.24/2008. O interpretare contrară s-ar îndepărta de spiritul legii care urmăreşte sancționarea actului de dispoziție voluntară a celui care îşi pune imobilul la dispoziția Securității, neutilizarea acestuia din diferite motive neavând legătură cu decizia de a colabora.

Mai mult din înscrisul intitulat „Tabel cu ofițerii sau persoanele care au intrat în casa de întâlniri sau conspirativă" rezultă că, cel puțin la data de 26.02.1976, maiorul .... a folosit casa conspirativă, fapt suficient pentru a proba utilizarea locuinței în mod efectiv.

Acest înscris (fila 20 dosar fond) apare ca veridic, fiind datat 26 februarie 1976, respectiv după data angajamentului domnului Chivescu Gheorghe - 19.02.1976 (fila 22 dosar fond).

În aceste condiții Înalta Curte concluzionează faptul că instanța de fond nu a reținut în mod corect nici situația de fapt - imobilul pus la dispoziție de către intimata în mod voluntar a fost utilizat în acest scop, nici prevederile legale incidente, art.2 lit.b din OUG nr.24/2008 necondiționând atestarea calității de colaborator al Securității prin punerea la dispoziție a unei locuințe de utilizarea efectiv a acesteia de către organele de Securitate.

2. *Temeiul de drept al soluției adoptate*

Față de cele mai sus expuse motivul de recurs invocat se dovedeşte a fi întemeiat, astfel că în temeiul art.304 pct.9, art.304^1 Cod procedură civilă recursul va fi admis, urmând ca, în conformitate cu dispozițiile art.312 alin.1 Cod procedură civilă, raportat la dispozițiile art.20 alin.3 din Legea nr.554/2004, să admită acțiunea, să se modifice sentința în sensul constatării calității de colaborator al Securității a pârâtului Chivescu Gheorghe.

PENTRU ACESTE MOTIVE
IN NUMELE LEGII
DECIDE:

Admite recursul declarat de Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității împotriva sentinței civile nr.1354 din 17 aprilie 2013 a Curții de Apel Bucureşti - Secția a VIII-a Contencios Administrativ şi Fiscal.

Modifică sentinţa atacată, în sensul că admite acţiunea formulată de reclamantul Consiliul Naţional pentru Studierea Arhivelor Securităţii.

Constată calitatea de colaborator al securităţii a pârâtului Chivescu Gheorghe.

Irevocabilă.

Pronunţată în şedinţă publică, astăzi 29 ianuarie 2014

JUDECĂTOR,	**JUDECĂTOR,**	**JUDECĂTOR,**
V.Trestianu	C.Hîncu	Z.Milăşan

MAGISTRAT ASISTENT,
F.Cheşculescu

Red.C.H
Tehnored. R.M.C./4 ex.

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL BUCUREŞTI
SECŢIA Cont. Adm şi Fiscal.
Prezenta copie fiind conformă cu originalul aflat în dosarul acestei instanţe 5260/2/2012 se legalizează de noi.

